

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Linda Mariana, Sive De B. Virgine Lindensi

Clagius, Thomas

Coloniae Vbiorvm, 1659

X. Deiparae Linden. beneficia etjam ad Haereticos, & ab Ecclesia Catholica alienos, praesertim in vicino Prussiae Ducatu sitos derivata: atque in iis quoque caecitas & alii oculorum curati morbi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11544

CAPUT X.

Deiparæ Lindenſis beneficia etiam ad hæreticos, & ab Eccleſia Catholica alienos, præſertim verò in vicino Pruſſiæ Ducatu ſitos derivata, atque in iis quoque cæcitas, & alii oculorum curati morbi.

Quanti magnam DEI Matrem æſtiment hujus temporis ſectarii vel è blaſphemis atque impiſſimis quorundam, qui ſectis nomina vel incrementa dedere, vocibus abunde patuit. Et tamen iſtorum quoque vota, apud Deiparam Lindenſem inveniunt locum! *Quid aliud eſt* (ajebat Philoſophus Antithenes (a) *è flamma cibum petere, quàm eorum auxilium & opem implorare, quos neceſſitate non urgente, ne terenciù quidem æſtimes?*

I.

B. V. Lindenſis, non modò quæ DEI Mater, ſed etiam, quæ Lindæ Domina, quodam jure ad beneficiendum ſuis adverſariis quaſi obligatur.

Si ad cæteros Chriſti familiares & Dei ſervos, illud pertinet: *Diligite inimicos veſtros; benefacite hi, qui oderunt vos; & orate pro perſequentibus & calumniantibus vos, ut ſitis filii Patris veſtri, qui in celis eſt; qui ſolem ſuum oriri facit ſuper bonos & malos, & pluit ſuper juſtos & iniuſtos* (b) quid ni id quoque ad ipſam DEI & Chriſti Matrem pertineat? Qua de cauſa videtur profectò diva Lindenſis, locum illum in Pruſſiæ Ducatu, jam tum ab ipſo rei Chriſtianæ in Pruſſia exordio

Cc

(a) apud Stobæum ſerm. 21. (b) Matth. 5. 44.

ordio sibi eo delegisse consilio, ut & Catholicis, & a se, filii que sui Ecclesia dissidentibus, quodam jure redderet obstructam. Illis enim, qui in Catholica ipsius Ecclesia degunt, maximo jure (quod quidem *communio Sanctorum* fundat) obligata est; & iis, apud quos ratione fundi Lindensis, quasi glebæ adscriptoria agit, quodam quasi municipali Provinciæ jure obstringitur. Quocirca tamen non ex æquo, ex voce certè suo, iis quoque, qui ita à se disjuncti sunt, parata ab se præsidia affatim offert. Quod si illi perinde ad capiendum, atque piissima liberalissima que illa Mater ad promendum, essent parati; non minus fortasse quam Catholicis, etiam de divinissimis animorum bonis ab ea sortirentur: certè quæ corpus concernunt, ita largè sortiuntur; ut non desinat, qui illam putent in eos, qui in vicino Prussiæ Ducatu sibi operam illius implorant, quam in reliquos orthodoxos esse liberaliorem. Sive enim hominum illorum (quorum plerique minimè in se mali, herorum duntaxat suorum imperio atque prædicantium intemperiti à Catholica destinantur Ecclesia) innoxia simplicitas (ob quam, non *formales*, uti Theologi loquuntur, sed *materialis* duntaxat plerique sunt hæretici) sive etiam ipsius Deiparæ in eos benignitas facit evenire profectò solet, ut cum reliqui Orthodoxi pro eo, quo affluunt, plurimi numero, non semper exaudiantur, illi tamen, vix unquam à benignissima Matre non audiuntur: ut vel hinc veram DEI non modò filiam verum & Matrem agnoscas, quæ beneficentiæ sui radios oriri facit, super bonos & malos; & plus super iustos & iniustos.

II. Puel

II.

**Puella Angerburgensis ab ingruente liberata
cæcitate.**

In ea Prussiae Ducalis provincia, quàm vel à primo principe Wide Wuti filio, vel certe à principe oppido Barthen, Barthoniam dicunt, civitas est Angerburgum, sex circiter leucas distans Lindâ. Inde ad xiv. Cal. Decemb. Anno MDCXLIII. puella, annos propè viginti nata, Lindam venit, & ut veniret, non modò lippitudo, sed ipsa jam oculis, tanquam nox intempesta, offusa caligo ingruensque cæcitas adegit. Audiverat enim, quod & aliorum in eodem Prussiae Ducatu omnium aures circumsonat, quanta Deiparæ Lindenensis ope atque præsidio, miseris mortalibus dona cælitus in horas conferantur. Igitur plena spe & ipsa accessit: & quàm primùm Adem sacram, non sine ductore, attingit, recepto ipsâ expectatione citius lumine, domum inde luam, non sine gratiarum actione, & maximo animi gaudio, prorsum incolumis recessit.

III.

Mulier Insterburgensis diu cæca, per sanata.

In eadem Ducatus provincia, ad ipsos Nadravia fines, Boream versùs, jacet non infrequens neque in- elegans civitas Insterburgum: è cuius municipio, ad x. Cal. Junias Anni MDCXLIV. mulier quædam, Catharina nomine, Lindam Marianam revisit. Erat hæc priori, quæ de egimus, haud dissimilis, præterquam quòd major calamitas dissimilitudinem aliquam invenit: hæc enim non ingruentem modò,

Cæcitas

veritas

verum & inolitam jam diu cæcitatem secum adduxerat. Sed & hoc velum, quantumvis ita arctè obtensum, benignissima Deiparæ manus reduxit. Simul enim atque mulier illa miserima intra sacrum Ædem sese intulit, hæc inter omnes mulieres æternum benedicta, medicam attulit manum; & ditam illam ab oculis noctem prorsum deterfit: parata utque non illi duntaxat, verum & cæteris omnibus præsertim in vicina, atque ita, uti diximus, obnoxia sibi provincia positis, & hæreseon magis, quam liberarum caligine noctium offusis, multo etiam liberalius atque officiosius, dummodo ipsi non oblitentur, tantas animorum tenebras detergere atque dissipare.

IV.

Filia cæca per matrem Lindam deducta, per Dei Matrem curata.

Ex eodem loco, atque eodem propè tempore, quippe ad XII. Cal. Julias anni ejusdem, ad idem calamitosorum asylum, quod Lindæ magna Dei Mater erexit, tristissima quædam mater filiam suam Catharinam deduxit. Non poterat ditam tristitiæ caliginem non offundere matris animo, offusa filiæ oculis horrenda cæcitatæ caligo. Quò magis & filia, & mater ante misericordiæ Matrem supplices prosterni, solatium flagitare, opem & præsidium, tanquam apud præsentissimum asylum obtestando implorare. Neque piissima Dei Mater potuit non audire, eo præsertim loco supplicantes. Extemplo Catharinæ oculis lux affusa, & videndi restitutus est sensus. Quocir-

ca & mater, & filia in gratiarum actionem effusæ, non sanitatem duntaxat receptam, verùm & adjunctam insuper maximam animi lætitiã, domum unã retulerunt.

V.

Mulier Fridlandensis, Lindæ à cæcitate sanata.

Mense Junio Anni MDCLIV. Christina Fabri Fridlandensis conjux, perinde veræ fidei atque oculorum lumine orba, Lindam curru deportata venit. Eò processerat luminum orbitas, ut neque alia juxta se posita, neque infantem adeò suum cernere amplius posset. Fortè in exiguo illo, qui Fridlandi est, Catholicorum numero, aliqui consilium agræ dant, ut Deiparæ Lindensis præsentem opem præsidiumque imploret. Adfuisse illam plurimis, posse & ipsi, siquidem supplicem viderit, adesse. Mulier bene monentium haud spernata consilium, etiam animum ad spem fiduciamque erigit, & voto Lindensis peregrinationis tacto, in viam se dat. Vix locum sacrum attigerat, cum subito luce oculis redditã, & locum intueri coram, & divinæ in se benignitatis magnitudinem æstimare animo, Deumque in sua Matre, uti par erat, predicare potuit. Quæ quidem omnia admodum R. D. Joannes Grunenbergh Santoppensis Curio (qui tum Lindæ præsens aderat) tum vectore mulieris cum sua conjuge, tum aliis enarrantibus ita esse gesta audiit: & ipse deinceps asseruit.